

Oğlan ve Deniz Papağanları

Çınar BİBER

Oğlan ve Deniz Papağanları

Çınar BİBER

Parlak ve rüzgârlı bir sabah, küçük bir vapur denizin üzerinde sallanarak yeşil bir adaya doğru ilerliyordu. Parlak sarı yağmurluğu içindeki bir oğlan, ıslak güvertede gıcırdayan kırmızı lastik çizmeleriyle korkuluğun yanında duruyordu. Küçük bir defter ve kalem tutuyor, gördüğü her şeyi çizmeye hazırlanıyordu. Adı Sam'di ve sekiz yaşındaydı; dağınık siyah saçları ve ön dişlerinin arasında boşluk olan kocaman bir gülümsemesi vardı.

Ada, sudan dev bir yeşil kaplumbağa gibi yükseliyordu; kayalıkları beyaz kuşlarla doluydu. Sam'in koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Şu deniz kuşlarına bakın!" diye bağırdı. Zeytin yeşili üniformalı ve haki şapkalı uzun boylu bir korucu onu iskelede karşıladı. "Deniz Papağanı Adası'na hoş geldin," dedi nazık bir gülümsemeyle. "Ben Korucu Jo. Hadi deniz papağanlarını bulalım!"

Korucu Jo, Sam'i yumuřak imenlerle kaplı kıvrımlı bir patika boyunca yrtt. "Deniz papaęanları komik kk deniz kuřlarıdır," diye aıkladı. "Siyah beyaz tyleri ve sarı ile mavi izgili parlak turuncu gagaları vardır." Sam defterine karalamalar yaptı. Kısa sre sonra yumuřak, mırıldanan bir ses duydu. "İřte onlar!" diye fısıldadı Korucu Jo. "Hemen virajın ardındalar."

Sam çimenli bir yamacın üzerinden baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Düzinelerce deniz papağanı ortalıkta paytak paytak yürüyordu; tombul ve yuvarlaktılar, turuncu ayakları yerde tıpırdıyordu. Biri gagasında gümüş bir balık taşıyordu. Bir diğeri başını yana eğip küçük kara gözleriyle Sam'e baktı. "Küçük palyaçolara benziyorlar!" diye kıkırdadı Sam. Komik yürüyüşlü ve çizgili gagalı bir deniz papağanı çizdi.

Korucu Jo, çimenli yamaçtaki delikleri işaret etti. "Bunlar deniz papağanı yuvaları," dedi. "Yumurtalarını buraya bırakıp yavrularını burada büyütürler." Sam, siyah beyaz kuyruğunu sallayarak bir yuvaya giren deniz papağanını izledi. "Patikalar, onların yuvalarına basmamızı engeller," diye ekledi Korucu Jo. "Ama bazı ziyaretçiler bunu unutuyor."

Tam o sırada renkli ceketli bir aile patikadan aşağı geldi. Çocuklar bağırarak ve el sallayarak önden koşuyorlardı. Bir deniz papağanı kanatlarını çırpıp kaçtı. "Patikada kalın!" diye seslendi Korucu Jo, ama aile duymadı. Sam, yuvasının yakınında titreyen bir deniz papağanı gördü. Gülümsemesi soldu. "Deniz papağanlarını korkutuyorlar," diye fısıldadı.

Daha fazla ziyaretçi geldi. Bazıları fotoğraf çekmek için patikadan ayrıldı. Plastik bir poşet çimenlerin üzerinde uçtu ve bir deniz papağanı onu gagalamaya çalıştı. "Olamaz," dedi Sam. "Bu onlara zarar verebilir." Bir deniz papağanının yuvasına saklanıp dışarı çıkmadığını gördü. "Deniz papağanları utangaçtır," dedi Korucu Jo. "Yüksek sesler ve insanların fazla yaklaşması onları korkutur."

Sam defterini açıp çizmeye başladı. Büyük turuncu gagalı bir deniz papağanı çizdi ve yazdı: "Lütfen patikalarda kalın." Sessizce izleyen bir aile çizdi ve yazdı: "Sesinizi kısık tutun." İçinde yavru olan bir yuva çizdi ve yazdı: "Yuvalarını koruyun." Kalemi sayfada uçuyordu. "Bu işe yarayabilir," dedi.

Korucu Jo, Sam'in omzunun üzerinden baktı. "Bu harika bir fikir!" dedi. "Bir çocuğun hazırladığı ziyaretçi rehberi, insanları dinletir." Sam, dişlerinin arasındaki boşluğu göstererek gülümsedi. Balık taşıyan bir deniz papağanı ve neşeli bir güneş çizimi ekledi. "Adını 'Deniz Papağanı Adası Kuralları' koyacağım," dedi. "Ve onu emir verir gibi değil, dostça yapacağım."

Sam bütün öğleden sonra çalıştı. Paytak paytak yürüyen deniz papağanları, yüzen deniz papağanları ve yuvalarından bakan deniz papağanları çizdi. Büyük harflerle yazdı: "Patikalarda kalın," "Sessizce izleyin" ve "Çöpünüzü eve götürün." En alta gülümseyen bir deniz papağanı ekledi. "İşte!" dedi. "Artık herkes adanın tadını çıkarabilir ve deniz papağanlarını güvende tutabilir."

Ertesi sabah Korucu Jo, Sam'in rehberini ziyaretçi kulübesine asmasına yardım etti. Parlak ve neşeliydi, kocaman bir başlığı vardı: "Nasıl Deniz Papağanı Dostu Olunur." Ziyaretçiler okumak için durdu. "Ne güzel bir fikir!" dedi fotoğraf makinesi olan bir kadın. "Deniz papağanlarının yuvalarda yaşadığını bilmiyordum." Çocuklar patikada kalacaklarına söz verdi.

Bütün gün Sam, insanların rehberini okumasını izledi. Aileler patikalarda kaldı ve alçak sesle konuştu. Deniz papağanları yuvalarından çıkıp paytak paytak dolaştı, balık taşıdı ve kanatlarını çırdı. "Bak, artık korkmuyorlar!" dedi Sam. Korucu Jo başını salladı. "Çünkü insanların anlamasına yardım ettin," dedi. "İyi bir rehberin yaptığı budur."

Küçük bir kız bir deniz papağanını işaret edip fısıldadı: "Çok komik!" Sam sırıttı. Plastik poşetin gittiğini gördü; onu, tabelasını okuyan bir ziyaretçi almıştı. Deniz papağanları sallanıp tüylerini düzeltiyordu, turuncu gagaları güneşte parlıyordu. "Bir fark yarattın, Sam," dedi Korucu Jo. "Küçük fikirler bile doğayı koruyabilir."

Günün sonunda Korucu Jo, Sam'e deniz papağanı şeklinde küçük bir rozet verdi. "Deniz Papağanı Dostu olduğun için," dedi. Sam'in koyu kahverengi gözleri parladı. "Gelecek yıl yine geleceğim," dedi. "Ve daha çok rehber getireceğim!" Çimenlerde meşgul ve güvende dolaşan deniz papağanlarına el sallayarak vedalaştı.

Eve dönüş vapurunda Sam defterine son bir resim çizdi: çizgili gagalı bir deniz papağanı, bir patika üzerinde duruyordu; yanında sarı yağmurluklu, gülümseyen bir oğlan vardı. Altına yazdı: "Doğa turizmi sorumlu olmalıdır." Defterini kapattı ve adanın küçülmesini izledi. Deniz papağanları güvendeydi ve o yardım etmişti.

O gece Sam ailesine deniz papağanlarını ve rehberini anlattı. "Bir çocuk bile doğayı korumaya yardım edebilir," dedi. "Tek ihtiyacın iyi bir fikir ve biraz nezaket." Dişlerinin arasındaki boşlukla gülümsemesi iyice genişledi. Ve Deniz Papağanı Adası'nda deniz papağanları, sessiz ve mutlu ziyaretçilerin izlediği patikalarında güvenle paytak paytak yürüdü.